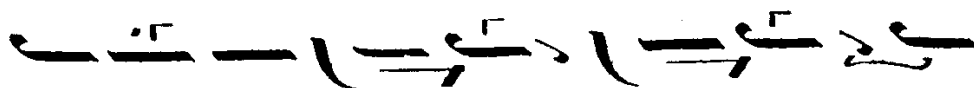


Εἰς ἤχον  βου.  



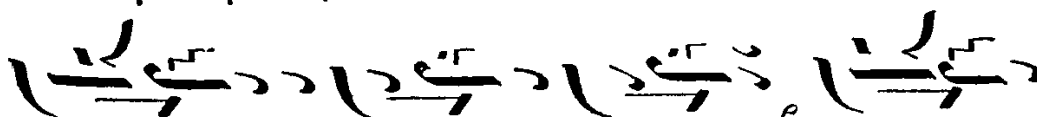
Ἔ ως πό τε ἡ ξέ νη ἄ κρί-



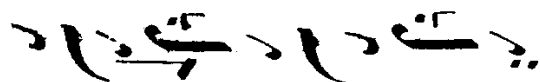
δα ἔ ως πό τε κου φός βαυ α ρός



θα γυ μνώ νη ^γαὶ τήν ξέ νην πα τρί δα ^β



ε γερ θεῖ τε ἄ δέλ φια και ρός ^β ε γερ-



θεῖ τε ἄ δέλ φια και ρός.

Ἀναιδῶς τὴν θρησκείαν ἐμπαίζει καὶ τοὺς νόμους
 τὸ τέρας πατεῖ
 νὰ μᾶς βρίζουν δυὸ τρεῖς βαβαρέζοι τίνος πλέον καρδιά
 τὸ κρατεῖ;
 νὰ μᾶς σφάζουν μ' αὐτά μας τὰ χέρια νὰ μᾶς διώχν' ἀπ'
 αὐτήν μας τὴν γῆν,
 εἶναι πράγμα ποῦ φρίττουν τ' ἀστέρια, φρίττ' ἡμέρα, ἡ
 νύξ κ' ἡ αὐγή.
 ὁ πατήρ τὸν υἱὸν νὰ σπαράττη, ἀδελφὸς ἀδελφὸν νὰ κτυπᾷ
 καὶ ὁ φίλος τὸν φίλον νὰ σφάζῃ οὐδ' ἡ τίγρις αὐτὴ τ' ἀγαπᾷ,
 ἡ ~~διχόνοια~~ ~~ὄθεν~~ ~~ἀς~~ λείψῃ, μεταξύ μας ἀς παύσ' ἡ σφαγὴ,
 διότι κλαί' ὁ Θεὸς ἀπ' τὰ ὕψη κι' οἱ ἐχθροὶ μας γελοῦσι
 'ς τὴν γῆν.

ἔς τὴν ὁμόνοιαν ἣτις προσμένει ἅς πηδήσωμεν ὅλ' ἀγκαλιὰ
θὰ τρομάξουν θὰ φύγουν οἱ ξένοι δίχως αἷμα διχόμας σαλιά·
μίαν ἔχομεν ὅλοι μητέρα, μίαν πίστιν καὶ ἓνα Θεόν,
ἓνα πνέομεν ὅλοι ἀέρα τὸν αὐτὸν συγκροτοῦμεν λαόν·
κάθε Ἕλληνα καλὸς στρατιώτης, ἅς ἀρπάξωμεν ὅλοι σπαθιά
καὶ ἅς κράξωμεν ἔξω προδότα βαυαρὲ δὲν σὲ θέλομεν πλιά,
κάθε Ἕλληνα καλὸς στρατιώτης ἅς ἀρπάξῃ ἀπὸ ἓνα σπαθί,
πᾶς δηλὸς θὰ φανῇ ὡς προδότης 'π' ἅς μὴν εἶχε ποτὲ
γεννηθῇ.